

[Bjørn Poulsen]

havde forventet at få det store flertal for det, men det kunne da godt være, at der måske var nogen, der skulle have sunget lidt med på kommunernes selvbestemmelsesret, det være sig tidligere borgmestre i den ene eller den anden side af salen. Det ville nok have klædt dem lidt mere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en forfatningskommission.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 17/11 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Poul Schlüter):

Til trods for at vor grundlov snart er 37 år, er den faktisk stadig tidssvarende.

Jeg har svært ved at se, at der er spørgsmål af så afgørende betydning, at der i dag skulle være tilstrækkeligt grundlag eller behov for at igangsætte det uhyre tid- og ressourcekrævende arbejde, det ville være, hvis man skulle tage fat på en revision af grundloven. Jeg kan ikke modstå fristelsen til at komme med den bemærkning, at man måske også kan sige, at den måde, salen er bestykt på i dette øjeblik, ikke synes hos Folketingets medlemmer at afspejle et voldsomt behov for at lave om på vores fortræffelige forfatning.

Blandt de forslag til ændringer i enkelte grundlovsbestemmelser, der nu og da helt naturligt er fremme i den offentlige debat, er der

måske et par af virkelig principiel karakter. Det gælder naturligvis tanken om faste valgperioder for Folketinget og tanken om udvidelse af adgangen til at afholde folkeafstemninger. Man kan sige, at der også er et af regeringspartierne, der er principiel tilhænger af, at den faste valgperiode gennemføres.

Uanset om vi tager det ene eller det andet af de temaer, som har været oppe til debat nu og da i dagspressen, gælder det jo, at der ikke synes at være bred enighed mellem Folketingets partier om løsningsmodellen.

Derfor synes jeg, det er rigtigt at minde om, at den seneste grundlovsrevision, der jo omfattede meget vigtige principielle ændringer, som i høj grad havde både Folketingets og vælgernes interesse, alligevel kun lige med nød og næppe kunne samle det nødvendige flertal ved folkeafstemningen. Det må man jo nødvendigvis også tage et afgørende hensyn til. Der er intet, der for mig taler for, at der ude i den danske befolkning på nuværende tidspunkt skulle være meget kraftige ønsker om ændringer i vores forfatning.

Jeg går ud fra, at beslutningsforslaget, som i dag er til første behandling, bliver henvist til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen. Uanset de principielle forskelle i synspunkter, der gør sig gældende, tror jeg, alle vil være enig med mig i, at det bør være en forudsætning for at sætte hele det store forfatningsapparat i gang, at der blandt Folketingets partier måtte vise sig at være både bred og uforbeholden tilslutning til tanken.

Henning Rasmussen (S):

I de sidste knap 125 år er den danske grundlov kun blevet ændret 2 gange. Begge gange efter mange års overvejelser og et langt og grundigt forberedelsesarbejde. Begge gange var det et berettiget og stærkt krav om betydelige ændringer, krav, der gennem årene var blevet rejst med stigende styrke fra mange sider, og hvor det derfor var muligt at få det nødvendige store antal vælgere til at møde frem og stemme ja efter to rigsdages enslydende vedtagelse af forslagene.

Det var også store og afgørende ændringer, der skete, ændringer, der i dag forekommer os indlysende og uundværlige. Indførelsen af valgret for kvinder til rigsdagen i 1915 og afskaffelsen af Landstinget i 1953 var de to mest